

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. birželio 6 d.*

„Bendrijos dizainas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Įregistruotas Bendrijos dizainas, vaizduojantis motorinę transporto priemonę – Ankstesnis Bendrijos dizainas – Negaliojimo pagrindas – Individualių savybių nebuvimas – Reglamento (EB) Nr. 6/2002 6 straipsnio ir 25 straipsnio 1 dalies b punktas“

Byloje T-209/18

Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG, įsteigta Štutgarte (Vokietija), atstovaujama advokato C. Klawitter,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą S. Hanne,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Bendrajame Teisme,

Autec AG, įsteigta Niurnberge (Vokietija), atstovaujama advokato M. Krogmann,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2018 m. sausio 19 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 945/2016-3), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Autec AG* ir *Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG*,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai N. Póltorak ir E. Perillo (pranešėjas),

posėdžio sekretorė R. Ūkelytė, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. kovo 22 d.,

susipažinęs su EUIPO atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 13 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 4 d.,

atsižvelgęs į 2018 m. rugpjūčio 7 d. sprendimą, kuriuo atsisakyta prie bylos pridėti ieškovės 2018 m. liepos 23 d. laišką,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į 2018 m. rugpjūčio 23 d. sprendimą, kuriuo atsisakyta prie bylos pridėti ieškovės 2018 m. rugpjūčio 13 d. laišką,

atsižvelgęs į 2018 m. rugsėjo 20 d. sprendimą, kuriuo atsisakyta sujungti bylas T-43/18, T-191/18, T-192/18, T-209/18 ir T-210/18,

atsižvelgęs į tai, kad, vienam kolegijos nariui negalint vykdyti savo pareigų, į kolegiją buvo paskirtas kitas teisėjas,

atsižvelgęs į 2019 m. sausio 14 d. sprendimą, kuriuo atsisakyta sujungti bylas T-209/18 ir T-210/18, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys,

įvykus 2019 m. vasario 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2010 m. rugpjūčio 20 d. ieškovė *Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG* pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) Bendrijos dizaino paraišką pagal 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142).
- 2 Prašomas įregistruoti Bendrijos dizainas (toliau – ginčijamas dizainas arba automobilio „Porche 911“ serijos 991 dizainas) pavaizduotas taip:

- 3 Gaminiai, kuriems numatyta pritaikyti ginčijamą dizainą, priklauso 12.08 klasei pagal iš dalies pakeistą 1968 m. spalio 8 d. Lokarno susitarimą, kuriuo nustatoma tarptautinio pramoninio dizaino klasifikacija, ir atitinka šį aprašymą: „Motorinės transporto priemonės“.
- 4 Ginčijamas dizainas buvo paskelbtas 2010 m. rugsėjo 6 d. *Bendrijos dizainų biuletenyje* Nr. 2010/200 su nurodyta pirmenybės data – 2010 m. balandžio 27 d., o to dizaino piešiniai paskelbti 2012 m. rugsėjo 7 d. *Bendrijos dizainų biuletenyje* Nr. 2012/172.
- 5 2014 m. liepos 8 d. į bylą įstojusi šalis *Autec AG* pateikė EUIPO prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia. Šis prašymas pateiktas remiantis Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu, siejamu su to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalimi ir 5 ir 6 straipsniais.
- 6 Iš esmės į bylą įstojusi šalis teigė, kad automobilio „Porche 911“ serijos 991 dizainas nėra naujas ir neturi individualių savybių ir kad tai yra kliūtis jo apsaugai. Grįsdama savo prašymą ji tvirtino, kad ginčijamas dizainas labai nesiskiria nuo kitų automobilio „Porche 911“ dizainų, pateiktų rinkai po 1963 m. originalios versijos.
- 7 Šiuo klausimu į bylą įstojusi šalis konkrečiai rėmėsi šiais Bendrijos dizainais:
 - Bendrijos dizainu Nr. 735428-0001 (toliau – ankstesnis dizainas arba automobilio „Porche 911“ serijos 997 dizainas), įregistruotas „motorinėms transporto priemonėms“ ir paskelbtas 2008 m. birželio 23 d., vaizduojamas taip:

- Bendrijos dizainas Nr. 633748-0001, įregistruotas „automobiliams“ ir paskelbtas 2007 m. sausio 9 d., vaizduojamas taip:

- 8 Į bylą įstojusi šalis prie savo prašymo pripažinti registraciją negaliojančia taip pat pridėjo įvairius spaudoje skelbtus straipsnius apie automobilio „Porche 911“ dizainą.
- 9 2016 m. gegužės 10 d. sprendimu EUIPO anuliavimo skyrius patenkino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia ir pripažino ginčijamą dizainą negaliojančiu dėl individualių savybių neturėjimo.
- 10 2016 m. gegužės 23 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 6/2002 55–60 straipsnius pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.
- 11 2018 m. sausio 19 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO trečioji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją dėl individualių savybių neturėjimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalį.
- 12 Apeliacinė taryba visų pirma laikėsi nuomonės, kad automobilių atveju dizainerio laisvė apribota atitinkamo gaminio techninėmis savybėmis, pvz., tuo, kad jis turi turėti kėbulą ir ratus, taip pat teisės nuostatomis, pirmiausia kelių eismo saugumo srityje, pvz., reikalavimais turėti priekinius ir galinius žibintus ir veidrodėlius.
- 13 Taip pat ši taryba nusprendė, kad vis dėlto, kiek tai susiję su tokiomis savybėmis, nulemtomis techninės paskirties ar teisinių reikalavimų, dizainerio laisvei savaiame netaikomi jokie apribojimai. Ji taip pat nurodė, kad nagrinėjamų gaminių vartotojas yra informuotas apie automobilius apskritai, t. y. tai asmuo, kuris vairuoja, naudoja rinkoje esančius automobilių modelius ir apie juos išmano.
- 14 Šiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba nusprendė, kad galiausiai esminės dizainų, dėl kurių kilo ginčas, savybės – kėbulo, durelių ir langų forma ar silueta – sutampa.
- 15 Taigi Apeliacinė taryba konstatavo, kad, kadangi egzistuoja automobilio „Porche 911“ serijos 997 dizainas, tai yra pakankama kliūtis pripažinti, kad to paties automobilio serijos 991 dizainas turi individualių savybių, todėl nereikia nagrinėti Bendrijos dizaino Nr. 633748-0001, kuriuo rėmėsi į bylą įstojusi šalis, ir nereikia vertinti ginčijamo dizaino naujumo.

Šalių reikalavimai

- 16 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - atmesti prašymą pripažinti „dizaino <...> Nr. 198387-0001“ registraciją negaliojančia.

17 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 18 Grįsdama savo ieškinį ieškovė iš esmės nurodė vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su to paties reglamento 5 ir 6 straipsniais, pažeidimu.
- 19 Šiomis aplinkybėmis ji iš esmės tvirtina, kad bendras išpūdis, kurį ginčijamas dizainas daro apie tokio tipo automobilius informuotam vartotojui, skiriasi nuo ankstesnio dizaino daromo išpūdžio, kurį, grįsdama savo reikalavimą pripažinti registraciją negaliojančia, nurodo į bylą įstojusi šalis. Iš tiesų du dizainai, dėl kurių kilo ginčas, „žymiai ir akivaizdžiai skiriasi savo išorės išvaizda“, tad Apeliacinė taryba, nepadarydama vertinimo klaidos, negalėjo nuspręsti, kad ginčijamas dizainas neturi individualių savybių.
- 20 Apibendrinus šį pagrindą primintina, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą Bendrijos dizainas pripažįstamas negaliojančiu, jeigu jis neatitinka to paties reglamento 4–9 straipsniuose nustatytų reikalavimų.
- 21 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad dizainas pagal Bendrijos dizainą saugomas atsižvelgiant į tai, ar jis yra naujas ir ar turi individualių savybių.

Dėl vienintelio pagrindo pirmos dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su to paties reglamento 6 straipsniu, pažeidimu

- 22 Iš Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, kad registruoto Bendrijos dizaino individualias savybes reikia vertinti pirmiausia atsižvelgiant į tai, kokį bendrą išpūdį jis daro atitinkamam informuotam vartotojui (žr. 2013 m. spalio 25 d. Sprendimo *Merlin ir kt. / VRDT – Dusyma (Žaislai)*, T-231/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:560, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šis bendras išpūdis turi skirtis nuo bendro išpūdžio, kurį daro bet koks kitas dizainas, kuris tapo prieinamas visuomenei iki paraiškos įregistruoti dizainą padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos.
- 23 Be to, Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, vertinant individualias savybes, atsižvelgiama į dizainerio laisvės mastą kuriant atitinkamą dizainą.
- 24 Priminus šias teisinės sąlygas, pažymėtina, kad atitinkamoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje šiuo klausimu nurodyta, kad, informuoto vartotojo požiūriu, dizaino individualios savybės išplaukia iš bendro išpūdžio, kurį sukuria skirtumai arba „*déjà vu*“ nebuvimas, atsižvelgiant į visus ankstesnius dizainus. Šiuo aspektu nereikia atsižvelgti į skirtumus, kurie nepakankamai ryškūs, kad darytų įtaką minėtam bendram išpūdžiui, nes lemiamą reikšmę gali turėti tik skirtumai, kurie pakankamai ryškūs, kad sukurtų skirtingą visumos išpūdį (žr. 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Budziewska / VRDT – Puma (Šokantis kačių šeimos gyvūnas)*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 25 Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus kriterijus, reikia išnagrinėti, ar, informuoto vartotojo požiūriu, atsižvelgiant į tai, kiek laisvės nagrinėjamu atveju gali turėti dizaineris, ginčijamas dizainas daro kitokią bendrą išpūdį nei ankstesnis dizainas.

Dėl informuoto vartotojo

- 26 Dėl informuoto vartotojo sąvokos pirmiausia konstatuotina, kad apibūdinimas „informuotas vartotojas“ reiškia, kad atitinkamas asmuo naudoja gaminį, kuriam pritaikytas dizainas, pagal to gaminio paskirtį. Be to, apibūdinimas „informuotas“ leidžia manyti, kad atitinkamas vartotojas, kuris nėra techninis ekspertas, žino apie įvairius atitinkamame sektoriuje esančius dizainus, turi tam tikrų žinių apie tokių dizainų įprastai turimus elementus, o tai, kad jis domisi atitinkamais gaminiais, įrodo santykinai didelį dėmesingumo laipsnį jais naudojantis (2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 59 punktą ir 2017 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Rühland / EUIPO – 8 seasons design (Žvaigždės formos lempa)*, T-779/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:674, 19 punktą).
- 27 Tad informuoto vartotojo sąvoką reikia suprasti kaip tarpinę sąvoką tarp prekių ženklų srityje taikomos vidutinio vartotojo, iš kurio nereikalaujama, kad jis turėtų kokių nors specialiųjų žinių, ir kuris paprastai tiesiogiai nelygina prekių ženklų, dėl kurių kyla ginčas, sąvokos ir specialisto – eksperto, turinčio išsamių techninių žinių, sąvokos. Taigi informuoto vartotojo sąvoką galima suprasti kaip apibrėžiančią ne vidutiniškai dėmesingą, bet dėl turimos asmeninės patirties arba dėl gerų aptariamo sektoriaus žinių ypač pastabų vartotoją (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 53 punktą).
- 28 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 19–21 punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad vartotojas, informuotas apie gaminius, susijusius su dizainais, dėl kurių kilo ginčas, nėra automobilio „Porche 911“ vartotojas, bet yra apskritai automobilių vartotojas, kuris žino apie rinkoje esančius modelius ir yra labiau susidomėjęs ir dėmesingas. Taip pat dėl savo žinių apie atitinkamą rinką toks informuotas vartotojas paprastai žino, kad automobilių gamintojai nuolat nekuria naujų modelių, bet, atsižvelgdami į didelę dizaino kainą, bent jau iš pradžių, tik modernizuoja esamus modelius.
- 29 Vis dėlto, siekdama užginčyti Apeliacinės tarybos vertinimą, ir ieškinyje, ir per posėdį ieškovė tvirtino, kad nagrinėjamu atveju informuotas vartotojas yra dėmesingesnis, nei nustatė Apeliacinė taryba, ir turi daugiau žinių nei vidutiniškai, dėl kurių jis itin daug dėmesio skiria skirtingiems automobilio „Porche 911“ modelių variantams.
- 30 Taip yra dėl to, kad vartotojo domėjimasis transporto priemonėmis, kurioms skirti dizainai, dėl kurių kilo ginčas, ir jo žinios apie atitinkamą komercinį sektorių būtų ypač svarbūs, jei tai būtų „limuzinai“ arba „brangūs sportiniai automobiliai“, o taip ir yra nagrinėjamoje byloje automobilio „Porche 911“, esančio rinkoje jau kelis dešimtmečius, atveju. Taigi, priešingai, nei nusprendė Apeliacinė taryba, informuotas vartotojas negali būti „fiktyvus asmuo“ ar neapibrėžtas subjektas; jis turėtų būti identifikuojamas „empiriškai, atsižvelgiant į konkretų nagrinėjamą gaminį“.
- 31 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis ginčija ieškovės argumentus.
- 32 Apibendrinant ieškovės argumentus, pirmiausia pažymėtina, kad ji kelis kartus pakartojo, kad gaminiai, kuriems taikomi dizainai, dėl kurių kilo ginčas, apima tik „sportinius automobilius“ arba tik „limuzinus“ ar netgi tik „Porche 911“ automobilius, o ne, kaip nusprendė Apeliacinė taryba, „automobilius“ apskritai arba „motorines transporto priemones“.
- 33 Vis dėlto šiuo klausimu primintina, kad, pirma, norint nustatyti gaminius, kuriems numatyta pritaikyti ginčijamą dizainą arba tą dizainą panaudoti, reikia atsižvelgti į paraiškoje registruoti minėtą dizainą pateiktą nuorodą į jį (2017 m. liepos 18 d. Sprendimo *Chanel / EUIPO – Jing Zhou ir Golden Rose 999 (Ornamentas)*, T-57/16, EU:T:2017:517, 41 punktą).

- 34 Antra, prireikus taip pat reikia atsižvelgti į patį dizainą, jeigu jis nurodo gaminio pobūdį, paskirtį arba funkciją. Iš tikrųjų atsižvelgimas į patį dizainą gali leisti identifikuoti atitinkamą gaminį tarp kitų registruojant nurodytų prie platesnės gaminių kategorijos priskiriamų gaminių (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 18 d. Sprendimo *Grupo Promer Mon Graphic / VRDT – PepsiCo (Apskritimo formos reklaminio įtaiso pavaizdavimas)*, T-9/07, EU:T:2010:96, 56 punktą).
- 35 Vis dėlto, nors šalys neginčija, kad ginčijamą dizainą ketinama taikyti motorinėms transporto priemonėms, ieškovės pateikto gaminių, kuriems ketinama pritaikyti ginčijamą dizainą, apibūdinimo kaip „sportinių automobilių“ ar „limuzinų“ be išsamesnio paaiškinimo nepakanka, kad būtų nustatyta, jog pagal tokį dizainą, vaizduojantį automobilio „Porche 911“ serijos 991 modelį, būtų galima identifikuoti konkrečią automobilių kategoriją, nes tokios transporto priemonės skirtųsi savo pobūdžiu, paskirtimi ar funkcija nuo automobilių apskritai.
- 36 Iš tiesų, pirma, tokios konkrečios kategorijos nėra dabartinėje tarptautinėje pramoninio dizaino klasifikacijoje (žr. šio sprendimo 3 punktą) ir, antra, pati ieškovė paprašė ginčijamą dizainą įregistruoti ir jis buvo įregistruotas 12.08 klasės gaminiams, kurie atitinka apibūdinimą „automobiliai, autobusai ir sunkvežimiai“.
- 37 Šiomis aplinkybėmis ieškovė taip pat negali pagrįstai kaltinti Apeliacinės tarybos nusprendus, kad informuoto vartotojo sąvoka nurodomas „fiktyvus asmuo“, nes tokia teisinė sąvoka, konkrečiai sukurta dizaino individualių savybių analizei pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį, gali būti apibrėžta tik bendrai, o ne kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į vieną ar kitą dizainą (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Šokantis kačių šeimos gyvūnas*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 32 punktą).
- 38 Šiuo klausimu, atmesdama ieškovės argumentus, susijusius su tuo, kad nėra konkrečios informuoto vartotojo analizės (žr. šio sprendimo 30 punktą), Apeliacinė taryba iš tiesų apsiribojo pirmiau minėtoje jurisprudencijoje pateikta apibrėžtimi ir nepaašškino, kodėl dėl to, kad kai kurie modeliai buvo rinkoje jau kelis dešimtmečius, negalima nuspręsti, kad tokių modelių, kaip automobilio „Porche 911“, vartotojas jiems skirtų ypatingą dėmesį ir, kaip pabrėžia ieškovė, turėtų apie juos daugiau žinių nei vidutiniškai.
- 39 Vis dėlto tai negali reikšti, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, nes Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 20 punkte konkrečiai nurodė, kad pagal jau minėtą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nagrinėjamu atveju reikia nurodyti gaminių kategoriją, o ne konkretų gaminį, todėl reikia atsižvelgti į vartotoją, informuotą ne apie automobilius „Porche 911“, o apie automobilius apskritai.
- 40 Tad nors ieškovė nesutinka su šia analize, negalima paneigti, kad šiuo klausimu Apeliacinės tarybos motyvai pateikti aiškiai ir nedviprasmiškai, ir iš jų ieškovė gali pakankamai aiškiai suprasti, kuo grindžiamas priimtas sprendimas.
- 41 Vadinas, Apeliacinė taryba, nepadarydama nei teisės, nei procedūrinės klaidos, vertindama vartotojo, informuoto apie gaminius, kuriems skirti dizainai, dėl kurių kilo ginčas, sąvoką, galėjo neatsižvelgti į visuomenės apklausas apie sportinius automobilius, jeigu ieškovė iš tiesų, grįsdama savo argumentus, būtų siekusi remtis tokiomis apklausomis. Bet kuriuo atveju, jeigu ieškovė būtų skundusis, kad Apeliacinė taryba neatliko tokių apklausų, šis kaltinimas nebūtų reikšmingas, nes apskritai apibrėžto eilinio vartotojo dėmesio neįmanoma patikrinti empiriškai.
- 42 Be to, jeigu darytume prielaidą, kad ieškovė taip pat siekė remtis savo teisės į gynybą pažeidimu, nes negalėjo „pateikti priešingų įrodymų“, vien ieškinyje pateiktų nuorodų į „viešosios nuomonės apklausas“ ir straipsnius laikraščiuose apie „GOLF VIII“ nepakanka, kad būtų akivaizdžiai įrodyti ieškovės teiginiai, kad vartotojas, informuotas apie sportinius automobilius, skirtų daugiau dėmesio ir

turėtų daugiau žinių nei vartotojas, informuotas apie automobilius apskritai; šiuo aspektu ieškovė tik tvirtino, kad automobilis „Porche 911“ „neabejotinai“ būtų „daug svarbesnis“ dėmesio objektas nei „įprasti automobiliai“, neturintys ypatingų požymių ir „daugiau ar mažiau pakeičiami vienas kitu“.

- 43 Vadinas, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, argumentas, kad Apeliacinė taryba padarė klaidų nustatydamą informuoto vartotojo apibrėžtį, turi būti atmestas.

Dėl dizainerio laisvės

- 44 Iš taikytinos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad dizainerio laisvės mastas apibrėžtas, be kita ko, atsižvelgiant į suvaržymus, susijusius su gaminio arba gaminio sudėtinės dalies techninės paskirties charakteristikoms ar gaminiui taikomomis teisės aktų nuostatomis. Dėl šių suvaržymų nustatomi tam tikrų charakteristikų standartai, kurie tampa bendrai taikomi arba net privalomi aptariamam gaminiui naudojamiems dizainams (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *H&M Hennes & Mauritz / VRDT – Yves Saint Laurent (Rankinės)*, T-525/13, EU:T:2015:617, 28 punktą; taip pat žr. 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Promarc Technics / VRDT – PIS (Duryų dalis)*, T-251/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:780, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 45 Taigi kuo didesnė dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo mažiau nedidelių skirtumų tarp lyginamų dizainų, dėl kurių kilo ginčas, pakaks, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis. Ir, priešingai – kuo labiau suvaržyta dizainerio laisvė kuriant dizainą (ypač minėtais suvaržymais), tuo daugiau nedidelių lyginamų dizainų skirtumų reikės, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis.
- 46 Taigi didelis dizainerio laisvės kuriant dizainą mastas sustiprina išvadą, kad iš esmės nesiskiriantys lyginami dizainai informuotam vartotojui daro tokį patį bendrą įspūdį (žr. 2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Duryų dalis*, T-251/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:780, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Vis dėlto primintina, kad vien veiksnys, susijęs su dizainerio laisvės mastu, negali lemti dizaino individualių savybių vertinimo, tačiau jis yra elementas, į kurį reikia atsižvelgti atliekant šį vertinimą.
- 48 Šiomis aplinkybėmis dizainerio laisvė yra veikiau veiksnys, kuris leidžia sušvelninti ginčijamo dizaino individualių savybių vertinimą, nei savarankiškas veiksnys, lemiantis reikalaujamus dviejų dizainų skirtumus, kad vienas iš jų turėtų individualių savybių. Kitaip tariant, su dizainerio laisvės mastu susijęs veiksnys gali sustiprinti arba, priešingai, sušvelninti išvadą dėl kiekvieno nagrinėjamo dizaino keliamo bendro įspūdžio (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *H&M Hennes & Mauritz / VRDT – Yves Saint Laurent (Rankinės)*, T-526/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:614, 33 ir 35 punktus).
- 49 Galiausiai dizainas savaime negali būti laikomas ankstesnių dizainų arba originalios idėjos, kuri juose buvo išplėtotą pirmą kartą, pakartojimu (žr. 2017 m. liepos 18 d. Sprendimo *Ornamentas*, T-57/16, EU:T:2017:517, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 50 Nagrinėjamoje byloje Apeliacinė taryba nusprendė, kad, kiek tai susiję su automobiliais, dizainerio laisvė apribota šių transporto priemonių technine funkcija – vežti asmenis ir krovinius, ir tai neišvengiamai reiškia, kad, pvz., ji turi ratus ir kėbulą. Ji taip pat nusprendė, kad dizainerio laisvė suvaržyta teisės nuostatomis, pirmiausia kelių eismo saugumo srityje, pvz., reikalavimu turėti priekinius ir galinius žibintus ar šoninio vaizdo veidrodėlius. Vis dėlto Apeliacinė taryba nusprendė, kad dizainerio laisvei, kiek tai susiję su šių sudėtinių dalių, privalomų pagal šių transporto priemonių paskirtį ir teisinę saugumo nuostatą, kurių reikia laikytis, dizainu, netaikomi jokie apribojimai.

- 51 Ieškovė ginčija šį vertinimą ir teigia, kad vis dėlto šioje byloje dizainerio laisvė apribota rinkos lūkesčiais, nes vartotojai tikisi, kad automobilio „Porche 911“ „kūrybinė idėja“ ar originali matrica, laikoma „legendine“, bus išlaikyta vėlesniuose modeliuose, todėl ta laisve galima naudotis tik laikantis tam tikrų ribų. Taigi Apeliacinė taryba savo teisinėje analizėje privalėjo „pripažinti ir apsvarstyti“ nedidelius skirtumus, kurių yra vėlesnėse automobilio „Porche 911“ serijose.
- 52 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis ginčija ieškovės argumentus.
- 53 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad ieškovės argumentai grindžiami prielaida, kad, vertinant ginčijamo dizaino individualias savybes, dizainerio laisvės masto požiūriu reikia atsižvelgti į paties dizaino, o ne gaminių, kuriems numatyta jį pritaikyti, savybes.
- 54 Vis dėlto, kaip jau nurodyta šio sprendimo 34 punkte, tai būtų įmanoma tik tuo atveju, jeigu ginčijamas dizainas patikslintų gaminio, kuriam numatyta jį pritaikyti, pobūdį, paskirtį arba funkciją, o nagrinėjamu atveju taip nėra dėl šio sprendimo 35 punkte išdėstytų priežasčių. Taigi, remiantis šio sprendimo 45–46 punktuose nurodyta jurisprudencija, nagrinėjamu atveju reikia vertinti ne automobilio „Porche 911“ serijos 991, o apskritai automobilių dizainerio laisvės mastą.
- 55 Taigi Apeliacinė taryba pagrįstai galėjo nuspręsti, kad šis ieškovės argumentas neturi reikšmės, ir nagrinėdama ginčijamo dizaino individualias savybes į jį neatsižvelgti, vertindama dizainerio laisvės mastą.
- 56 Bet kuriuo atveju dizainerio laisvės mastas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį, pagal šio sprendimo 44 punkte primintą jurisprudenciją apibrėžtas atsižvelgiant į suvaržymus, dėl kurių gali būti nustatomi gaminio, kuriam numatyta pritaikyti atitinkamą dizainą, tam tikrų sudėtinų dalių standartai, t. y. išskirtinai norminio pobūdžio suvaržymai, objektyviai ir *ex lege* taikomi visiems dizainų, kuriuos numatyta pritaikyti atitinkamiems gaminiams, kūrėjams.
- 57 Tad tokie vartotojų lūkesčiai, kuriuos nurodė ieškovė, t. y. kad vėlesnėse serijose bus išlaikyta automobilio „Porche 911“ „kūrybinė idėja“ ar pirmojo modelio matrica, negali būti laikomi norminiu suvaržymu, kuriuo privalomai apribojama automobilio dizainerio laisvė, nes tie lūkesčiai nesusiję nei su tokio gaminio, kuriame panaudotas ginčijamas dizainas, pobūdžiu, nei su jo paskirtimi, nei su pramonės sektoriumi, kuriam priklauso šis gaminys.
- 58 Priešingai, pačios ieškovės teigimu, šie lūkesčiai susiję tik su automobilio „Porche 911“ dizaino „legendiniu“ pobūdžiu, t. y. su tariamu vartotojų noru bėgant laikui likti jam ištikimiems, tačiau, neatsižvelgiant į estetinius ir komercinius motyvus, dizaineris neprivalo jais vadovautis, siekdamas užtikrinti gaminio, kuriam numatyta pritaikyti nagrinėjamą dizainą, veikimą.
- 59 Taigi galėjo būti nuspręsta, kad bendrųjų dizaino tendencijų, galinčių patenkinti suinteresuotų vartotojų lūkesčius, negalima laikyti dizainerio laisvę ribojančiu veiksniumi (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Ciarko / EUIPO – Maan (Garų rinktuvas)*, T-684/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:819, 29 ir 30 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją), nes būtent dėl šios laisvės dizaineris gali atrasti naujų formų, naujų linijų arba pasiūlyti naujovių jau esančioms tendencijoms (2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Antrax It / VRDT – THC (Šildymo radiatoriai)*, T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592, 95 punktas).
- 60 Šiuo požiūriu, priešingai, nei teigia ieškovė, Apeliacinė taryba, remdamasi tokia jurisprudencija, galėjo pagrįstai atmesti jos argumentą ir analizuodama dizainerio laisvę kuriant ginčijamą dizainą neatsižvelgti į automobilio „Porche 911“ ypatumus.
- 61 Šiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šioje byloje nustatant dizainerio laisvės mastą nereikia atsižvelgti į galimus rinkos lūkesčius.

- 62 Be to, ieškovė negali ginčyti šios išvados, remdamasi *Oberlandesgericht Stuttgart* (Štutgarto aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) sprendimu. Iš tiesų apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 6/2002, aiškinamu Sąjungos teismų, o ne nacionalinių teismų sprendimais, net ir grindžiamais nuostatomis, atitinkančiomis šio reglamento nuostatas (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 4 d. Sprendimo *Murphy / EUIPO – Nike Innovate (Elektroninio laikrodžio apyrankė)*, T-90/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:464, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 63 Dėl tos pačios priežasties ieškovė taip pat negali reikalauti iš EUIPO laikytis Komisijos žaliojoje knygoje dėl teisinės pramoninio dizaino apsaugos išdėstytų teiginių, darant prielaidą, kad toks dokumentas gali būti teisiškai privalomas.

Dėl dizainų, dėl kurių kilo ginčas, daromo bendro įspūdžio palyginimo

- 64 Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamas dizainas informuotam vartotojui nedaro kitokio bendro įspūdžio nei ankstesnis dizainas. Ji laikėsi nuomonės, kad šių dviejų dizainų piešinių forma ir kėbulo siluetas, ypač, kiek tai susiję su matmenimis ir proporcijomis, langų ir durelių forma ir išdėstymas, galinio kapoto, galinio aptako forma ir priekinių žibintų forma ir išdėstymas sutampa. Ji konstatavo, kad nedideli skirtumai, matomi šių dviejų dizainų priekinio ir galinio vaizdo piešiniuose, konkrečiai priekinio kapoto išgaubtumas, išorės veidrodėlių forma, galinių žibintų forma ir išdėstymas ar galinio buferio dizainas ar išmetamojo vamzdžio forma, negali būti laikomi pakankamai ryškiomis savybėmis, kurios darytų didelę įtaką bendram įspūdžiui, kuris daromas informuotam vartotojui.
- 65 Savo ruožtu ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos vertinimą ir pirmiausia tvirtina, kad ji padarė kelias teisės ir procedūrinės klaidas, nagrinėdama ginčijamo dizaino individualias savybes.
- 66 Apeliacinė taryba privalėjo atsižvelgti į tai, kaip gaminys vaizduojamas reklamoje ir prie bylos pridėtose fotografinėse reprodukcijose, kuriose parodytos konkrečios šio gaminio naudojimo situacijos, o ne tik piešiniai, pateikti kartu su registracijos paraiška ir prašymu pripažinti registraciją negaliojančia. Iš šių duomenų būtų galima iš tiesų suprasti, kaip gaminys naudojamas pagal paskirtį, ir į tai Apeliacinė taryba privalėjo atsižvelgti, tiesiogiai lyginama dizainus, dėl kurių kilo ginčas.
- 67 Ieškovė taip pat kaltina Apeliacinę tarybą, kad ši neatsižvelgė į informuoto vartotojo pirkimo įpročių ypatumus, konkrečiai į tai, kad kaip potencialus pirkėjas toks vartotojas neabejotinai atsižvelgs net į menkiausius to paties modelio serijų skirtumus, nes reklamomis ir žiniasklaidoje jis informuojamas apie tai, kas siūloma rinkoje, ir apie mados tendencijas, taigi ir apie tai, kuo naujai išleistas automobilio modelis skiriasi nuo ankstesnių. Tad šioje byloje, lyginant panašius gaminius, ginčijamo dizaino individualias savybes reikėtų vertinti atsižvelgiant į rinkos reikalavimus.
- 68 Be to, Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nes tam, kad pripažintų, jog dizainas turi individualių savybių, ji kėlė „daug aukštesnius reikalavimus“, nei reikalaujama pagal jurisprudenciją, kai vertinamas tokio dizaino naujumas. Iš tiesų dizaino naujumas būtų pripažįstamas, net jeigu ginčijamo ir ankstesnio dizainų skirtumai būtų nereikšmingi ir galėtų būti vertinami kaip nedideli.
- 69 Galiausiai Apeliacinė taryba neatliko bendros analizės, o laikėsi „labiau techninio ir fragmentiško požiūrio“ ir tik nustatė dizainų, dėl kurių kilo ginčas, atitiktis ir skirtumus, bet nepalygino jų nulemtu bendro įspūdžio.
- 70 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis ginčija visus šiuos argumentus.

- 71 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad iš taikytinos šios srities jurisprudencijos matyti, kad dizainų daromo bendro išpūdžio palyginimas turi būti visapusiškas ir negali apsiriboti analitiniu palyginimu, kai tik išvardijami panašumai ir skirtumai (2015 m. spalio 29 d. Sprendimo *Roca Sanitario / VRDT – Villeroy & Boch (Vienos svirties maišytuvai)*, T-334/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:817, 58 punktas).
- 72 Todėl nagrinėjant dizaino individualias savybes reikia palyginti ginčijamo Bendrijos dizaino sukeliama bendrą išpūdį ir kiekvieno iš ankstesnių dizainų, kuriais teisėtai remiasi prašymą dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pateikęs asmuo, sukeliama bendrą išpūdį (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Shenzhen Taiden / VRDT – Bosch Security Systems (Ryšio įranga)*, T-153/08, EU:T:2010:248, 24 punktas).
- 73 Be to, turi būti lyginami tik apsaugoti elementai ir nereikia atsižvelgti į savybes, kurioms apsauga netaikoma. Tad dizainai turi būti lyginami tokie, kokie buvo įregistruoti, ir iš prašymą pripažinti dizainą negaliojančiu pateikusio asmens negalima reikalauti visais atvejais pateikti grafinį vaizdą, kuris būtų panašus į ginčijamo dizaino paraiškoje įregistruoti esantį vaizdą (2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Šokantis kačių šeimos gyvūnas*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 74 Pareiga palyginti nagrinėjamų dizainų sukeliamus bendrus išpūdžius tarpusavyje nedraudžia, kad būtų atsižvelgta į elementus, kurie buvo atskleisti visuomenei skirtingais būdais, ypač pristatant gaminį, kuriame panaudotas įregistruotas dizainas.
- 75 Iš tiesų dizaino registracijos tikslas – gauti išimtinę teisę, be kita ko, gaminti produktą, kuriame panaudotas šis dizainas, ir juo prekiauti, o tai reiškia, kad registracijos paraiškoje nurodyti vaizdai paprastai yra glaudžiai susiję su rinkai pateikto gaminio išvaizda (2010 m. birželio 22 d. Sprendimo *Ryšio įranga*, T-153/08, EU:T:2010:248, 25 punktas).
- 76 Šiomis aplinkybėmis atsižvelgti į gaminius, kuriais faktiškai prekiaujama, net jeigu į juos atsižvelgiama tik norint pateikti minėto palyginimo pavyzdį, galima tik tuomet, kai gaminiai atitinka įregistruotus dizainus (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 20 d. Sprendimo *PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 73 ir 74 punktus).
- 77 Priminus šiuos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje suformuotus precedentus, pažymėtina, kad, pirma, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 30 punkto, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamo dizaino daromas bendras išpūdis, kaip jis apibūdintas ieškovės nurodytose specialiose žiniasklaidos priemonėse, nebuvo patvirtintas byloje pateiktais šio dizaino piešiniais.
- 78 Priešingai, nei teigia ieškovė, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 23 punkto, Apeliacinė taryba tiesiogiai palygino ginčijamo dizaino daromą bendrą išpūdį su ankstesnio dizaino daromu bendru išpūdžiu. Šiuo klausimu negalima teigti, kad lyginant nebuvo atsižvelgta į nagrinėjamo gaminio naudojimą pagal paskirtį, nes ginčijamo sprendimo 21 punkte Apeliacinė taryba aiškiai nurodė, kad informuotas vartotojas yra asmuo, kuris vairuoja automobilius ir jais naudojasi.
- 79 Be to, ieškovė negali pagrįstai teigti, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į atitinkamos rinkos aplinkybes. Iš tiesų ji tame pačiame ginčijamo sprendimo 21 punkte nurodė, kad konstatuotina, jog toks vartotojas negali žinoti apie tai, kad gamintojai dėl didelių išlaidų nuolat nebekuria naujų modelių, bet nuolat atnaujina esamus modelius, ypač tuos, kuriuos atitinkamoje rinkoje gerai įvertinto informuoti vartotojai; toks dizaino valdymas leidžia sekti bendras mados tendencijas, neatsisakant kiekvienam atitinkamo automobilio modeliui būdingų savybių.
- 80 Taip pat dėl teisės klaidos, kurią tariamai padarė Apeliacinė taryba, nes, kiek tai susiję su ginčijamo dizaino individualių savybių turėjimo pripažinimu, kėlė „daug aukštesnius reikalavimus“ nei tie, kurie nustatyti siekiant pripažinti jo „naujumą“, pažymėtina, kad nors, kaip per posėdį pagrįstai pabrėžė

ieškovė, Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnyje nustatyta naujumo sąlyga ir to reglamento 6 straipsnyje apibrėžta individualių savybių turėjimo sąlyga tam tikru mastu gali sutapti, vis dėlto teisės aspektu šių dviejų sąlygų nereikėtų painioti, nes jų paisymu pagrįsti du skirtingi registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai, kuriems taikomi skirtingi teisiniai kriterijai.

- 81 Iš Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio 2 dalies matyti, kad du dizainai laikomi tapačiais, jei jų savybės skiriasi tik neesminėmis detalėmis, t. y. detalėmis, kurios nepastebimos iš karto ir dėl kurių neatsiranda minėtų dizainų skirtumų, nors ir nedidelių. Priešingai, vertinant dizaino naujumą reikia įvertinti, ar yra skirtumų, kurie nėra nereikšmingi, net jeigu jie nedideli (2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Kastenholz / VRDT – Qwatchme (Laikrodžių ciferblatai)*, T-68/11, EU:T:2013:298, 37 punktą).
- 82 Taigi šio sprendimo 22 punkte priminta Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio formuluotė ir taikymo sritis neatitinka jo 5 straipsnio formuluotės ir taikymo srities, kaip norėtų įtikinti ieškovė, kuri, be kita ko, klaidingai aiškina 2013 m. birželio 6 d. Sprendimą *Laikrodžių ciferblatai* (T-68/11, EU:T:2013:298). Todėl dizainas galėtų būti laikomas nauju pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, nors ir neturėtų individualių savybių, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 6 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 14 d. Sprendimo *Gifi Diffusion / EUIPO – Crocs (Avalynė)*, T-424/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:136, 48 punktą).
- 83 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog tai, kad Apeliacinė taryba kaip „nepakankamus“ atmetė skirtumus, kurie, net jei juos laikytume nedideliais, negali būti laikomi nereikšmingais, nelaikytina teisės klaida.
- 84 Be to, kadangi ieškovė nepatikslino „daug aukštesnių reikalavimų“, kuriuos, jos teigimu, taikė Apeliacinė taryba, su tuo susijęs argumentas atmestinas.
- 85 Galiausiai, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Apeliacinė taryba tinkamai išnagrinėjo visus dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumus ir panašumus, kai lygino informuotam vartotojui ginčijamo dizaino daromą bendrą įspūdį su ankstesnio dizaino daromu bendru įspūdžiu.
- 86 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 29 punkto, Apeliacinė taryba išanalizavo dizainų, dėl kurių liko ginčas, priekinio ir galinio vaizdo piešinius ne tik „atskirai“, bet ir „kartu“ ir padarė išvadą, kad šių piešinių skirtumai neturi didelės įtakos bendram įspūdžiui, kuris daromas informuotam vartotojui. Taigi nagrinėjamas kaltinimas taip pat yra faktiškai nepagrįstas.
- 87 Be kita ko, palyginus ginčijamo dizaino šoninio vaizdo piešinius, kokie jie buvo pateikti registracijai ir kokie buvo pateikti, grindžiant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, taip pat negalima patvirtinti ieškovės teiginio, kad ginčijamame dizaine priekiniai žibintai yra „išgaubti į išorę“ ir „aiškiai“ skiriasi nuo ankstesnio dizaino priekinių žibintų ar kad durelių rankenų „dizainas visiškai atnaujintas“. Iš tiesų, iš šoninio vaizdo piešinių, kuriuose vaizduojamas visas kiekvieno dizaino siluetas, neįmanoma taip konkrečiai ar „aiškiai“ išvelgti visų dizainų, dėl kurių kilo ginčas, detalių.
- 88 Net jeigu manytume, kad tokias detales pastebėtų informuotas vartotojas, bet kuriuo atveju jos nėra tokios ryškios, kad vien dėl jų būtų paneigtas Apeliacinės tarybos vertinimas. Tos tarybos teigimu, iš visų aptariamų dizainų piešinių, o ne tik iš šoninio vaizdo matyti, kad šių dizainų forma ir kėbulo siluetai sutampa ir pagal matmenis, ir pagal formos proporcijas, ir langų ir durelių išdėstymą.
- 89 Tas pats pasakytina apie argumentą, kad skiriasi dviejų dizainų rūko žibintai ar kad ginčijamame dizaine galinio vaizdo veidrodėlis perkeltas atgal ir pritvirtintas tiesiai prie durelių. Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, ginčijamo dizaino piešinys esantys ratai nėra tiek didesni, kad dėl to pasikeistų dizainų, dėl kurių kilo ginčas, šoniniai vaizdai. Galiausiai posūkių rodiklių forma ir vieta abiejuose dizainuose labai panaši.

- 90 Be to, pirma, dėl galinio vaizdo piešinių palyginimo pažymėtina, kad, kaip per posėdį pripažino EUIPO ir kaip ginčijamo sprendimo 28 punkte pabrėžė Apeliacinė taryba, iš tų piešinių matyti tam tikri skirtumai, konkrečiai susiję su galinių žibintų, buferio, išmetamojo vamzdžio ir, kaip teisingai nurodė ieškovė, galinio aptako ir kapoto forma ar išdėstymu.
- 91 Antra, dėl priekinio vaizdo piešinių palyginimo pažymėtina, kad iš tiesų automobilio „Porche 911“ serijos 991 modelio priekinis kapotas išgaubtas labiau nei serijos 997, „dėl to visa priekinė dalis atrodo plokštesnė ir platesnė“, kaip ginčijamo sprendimo 27 punkte nurodė Apeliacinė taryba.
- 92 Nors iš visų šių ir kitų ieškovės nurodytų skirtumų gali susidaryti įspūdis, kad tam tikros detalės buvo atnaujintos, vis dėlto jos neatrodo pakankamai ryškios, kad paneigtų bendrą įspūdį, kad šie dizainai panašūs, konkrečiai atsižvelgiant į bendrą labai panašią dizainų, dėl kurių kilo ginčas, struktūrą ir į tai, kad didelė dalis jų formos ir atitinkamų siluėtų sutampa.
- 93 Galiausiai dėl šio sprendimo 62 ir 63 punktuose jau išdėstytų priežasčių ieškovė, grįsdama savo argumentus, negali pagrįstai remtis *Bundesgerichtshof* (Federalinis Teisingumo Teismas, Vokietija) ar *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Diusseldorfo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) jurisprudencija ar Komisijos žaliaja knyga dėl teisinės pramoninio dizaino apsaugos.
- 94 Šiomis aplinkybėmis, kadangi, priešingai, nei teigia ieškovė, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 26–28 punktų, Apeliacinė taryba objektyviai atsižvelgė į visus dizainų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumus, ji nepadarė vertinimo klaidos, kai ginčijamo sprendimo 29 punkte konstatavo, kad, vertinami atskirai ar kartu, visi dizainų, dėl kurių kilo ginčas, įvairiuose piešiniuose matomi skirtumai yra per menki, kad darytų didelę įtaką bendram įspūdžiui, kuris daromas informuotam vartotojui, nes šiam įspūdžiui daugiausia reikšmės turi minėtų dizainų esminės savybės – kėbulo forma, durelės ar langai.
- 95 Šiuo klausimu ieškovė, ginčydama šią išvadą, negali pagrįstai remtis specializuotose žiniasklaidos priemonėse paskelbtais straipsniais ar dizaino srities atrankos komisijų nuomonėmis, nes bendrą įspūdį reikia vertinti informuoto vartotojo požiūriu, o toks vartotojas nėra nei technikos ekspertas, nei dizaino specialistas, nors žino apie atitinkamame komerciniame sektoriuje esančius dizainus ir turi tam tikrų žinių, kurios įrodo santykinai didelį dėmesingumo laipsnį.
- 96 Tad, be kita ko, negalima pagrįstai remtis aplinkybe, kad „red dot award: product design 2012“ atrankos komisija pabrėžė, kad ginčijamo dizaino forma yra „visiškai nauja“ ar kad „proporcijos [buvo] labai pakeistos“, siekiant užginčyti Apeliacinės tarybos atliktą minėto dizaino individualių savybių vertinimą pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio nuostatas. Be to, į bylą įstojusi šalis pateikė nuorodą į kitus straipsnius žiniasklaidoje, kuriuose daroma priešinga išvada nei ta, kuria remiasi ieškovė, ir kuriuose, be kita ko, teigiama, kad buvęs ieškovės valdybos pirmininkas nurodė, kad vertina „siluetą, kuris liko toks pat, tik buvo pritaikytas šioms laikams“.
- 97 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, vienintelio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl vienintelio pagrindo antros dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto, siejamo su to paties reglamento 5 straipsniu, pažeidimu

- 98 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas dizainas turi būti pripažintas nauju, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį.
- 99 Vis dėlto pažymėtina, kad šis argumentas bet kuriuo atveju nagrinėjamoje byloje neturi reikšmės, nes Apeliacinė taryba šios nuostatos netaikė ir pagrįstai nustatė, kad nebūtina nagrinėti ginčijamo dizaino naujumo, kadangi pagal Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 1 dalį dėl to, kad neturi individualių savybių, šis dizainas negali būti saugomas.

100 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, vienintelio pagrindo antrą dalį reikia atmesti, taigi reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

101 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

102 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EUIPO ir į bylą įstojusios šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG* bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen

Póltorak

Perillo

Paskelbtas 2019 m. birželio 6 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.